

[Vážený pan]

Praha, dle elektronického podpisu
č. j.: USTR 292-2/2023

Počet listů: 1
Přílohy: 3

**Poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím,
ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“)**

Ústav pro studium totalitních režimů (dále jen „Ústav“) jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ obdržel dne 10. 11. 2023 Vaši žádost o poskytnutí informací ve smyslu InfZ, ve které požadujete:

- „Podnět zaslaný ÚSTRem MŠMT ČR z července 2023 k učebnici „Soudobé dějiny“.
- Podrobné zamítavé vyjádření MŠMT ČR k podnětu ze září 2023 zaslané ÚSTRu.
- Jaké bylo složení oddělení vzdělávání před hromadným odchodem jeho zaměstnanců. Tzn. Sestavte seznam pracovních úvazků a k nim přiřadte počet zaměstnanců.“

K výše uvedenému povinný subjekt sděluje následující:

K bodu č. 1 a 2 Vám v příloze tohoto dopisu zasíláme požadované dokumenty v anonymizované podobě, včetně příloh.

K bodu č. 3 Vám sdělujeme, že v tehdejším oddělení vzdělávání před podáním výpovědí ze strany bývalých zaměstnanců Ústavu bylo systemizováno 11 míst (vedoucí oddělení + 10 řadových pozic), v oddělení celkem působilo 19 zaměstnanců a výše úvazků těchto zaměstnanců byla: 5 x 1,0; 1 x 0,9; 3 x 0,5; 1 x 0,4; 2 x 0,3; 3 x 0,25; 1 x 0,2 a 3 x 0,1.

S pozdravem

JUDr. Kamil Nedvědický
1. náměstek ředitele
Ústavu pro studium totalitních režimů |

Vážený pan
doc. PhDr. Ladislav Kudrna, Ph.D.
ředitel
Ústav pro studium totalitních režimů
Siwiewcova 2
130 00 Praha 3

Váš dopis ze dne / značky
28.7.2023 / USTR 182-4/2023

Číslo jednací
MSMT-20296/2023-4

Vyřizuje / linka
[REDAKCE]

Datum září 2023

Podnět ÚSTR k učebnici Soudobé dějiny nakladatelství Fraus, s.r.o.

Vážený pane řediteli,

reaguji na podnět ze dne 28.7.2023 k učebnici „Soudobé dějiny“ nakladatelství Fraus, s.r.o. autora J. Pinkase, které byla dne 14. ledna 2022 udělena schvalovací doložka MŠMT. Po obdržení Vašeho podnětu jsme zadali zpracování posouzení této učebnice Národnímu pedagogickému institutu ČR a obdrželi jsme jednak vyjádření k učebnici obecně a rovněž vyjádření ke konkrétním Vámi zaslaným připomínkám. Posoudili jsme všechny podklady a dospěli jsme k závěru, že není důvod této učebnici odnímat schvalovací doložku, neboť je v souladu se vzdělávacími cíli školského zákona a také v souladu s platným Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání. Podrobnější vyjádření k Vaším podnětům uvádíme dále v dopisu.

Pojetí učebnice následuje moderní trendy v dějepisném vzdělávání (badatelsky orientovaná výuka, koncepty historického myšlení) a je v souladu s východiskem pro velkou revizi rámcových vzdělávacích programů, která je mimo jiné zaměřena na odklon od čisté faktografie. Neshledáváme v učebních materiálech z didaktického hlediska závažné chyby. Domníváme se, že se jedná spíše o ne zcela přesné pochopení či přímo nepřijetí metodologického východiska učebnice. Badatelská metoda se v českém vzdělávacím prostředí postupně etabluje a dalo se tedy předpokládat, že publikace vyvolají diskusi nejen v odborné, ale i v laické veřejnosti. Zmiňovaná učebnice vyšla jako první z plánované badatelské řady a stala se určitým mezníkem v proměně tradiční (a často kritizované) české dějepisné výuky. Debata o novém stylu učebnic se rozvinula až s poměrně velkým odstupem od vydání učebnice a vyjadřují se k ní ve větší míře historici než didaktici dějepisu či praktičtí učitelé. Moderní dějiny jsou vděčným předmětem zájmu mediálního světa, jejich interpretace je stále živá, mnoho témat je zde velmi citlivých a vyvolávajících emoce, a proto i výběr učiva nebyl pro autory učebnice jednoduchý.

Učebnice je zcela inovativně koncipována, je zde pouze krátký průvodní text, důraz je kladen na samostatnou (či týmovou) práci žáka s doporučenými zdroji, nenachází se zde žádná cvičení na reprodukování nabytých znalostí apod. Více než faktografii sledují autoři rozvoj historického myšlení a historické gramotnosti, historická témata aktualizují a přibližují věku a zájmům žáků a vedou je k formulování vlastních názorů a prezentaci vlastních postojů a hodnot. Učebnice tak vyžaduje daleko aktivnější přístup žáka (pro jehož výstupy patří do učební sady pracovní sešit), i zcela nový přístup učitele dějepisu (pro nějž byla vydána podrobná metodická příručka).

tel. ústředna: +420 234 811 111

Podatelna pro veřejnost: Po - Pá 7:30 - 15:30

Elektronická podatelna: posta@msmt.cz

www.msmt.cz

V badatelské učebnici není prostor pro zachycení všech faktů (to ostatně není v žádné učebnici), ale je nutné provádět výběr těchto faktů s ohledem na zvolené téma, a především centrální badatelskou otázku. Vnímáme, že se autoři učebnice zaměřili především na příběhy „malých dějin“, aby se dle konceptu historického myšlení mohli žáci lépe vcítit do jednání lidí v minulosti. Inovativně se učebnice také více zaměřuje na dějiny menšin a genderové otázky včetně pohledu mládeže, rozhodně nepřináší jeden příběh velkých dějin, jak na něj uživatelé tradičně pojatých výkladových učebnic byli zvyklí.

Vámi zasláný konkrétní výčet chyb učebnice nelze v naprosté většině považovat za faktografické ani pedagogické pochybení, jedná se spíše o odlišné interpretace vybraných dějinných událostí, jiné náhledy na věc a občas i vytrhávání vět z kontextu. V textu je několik nepřesností, které doporučíme nakladateli upravit v dalším vydání učebnice.

Nesouhlas Ing. Klímy s didaktickým zpracováním tématu holocaustu vnímáme spíše jako názorový rozpor různých didaktických přístupů a metod než vyložené chybné zpracování. Autoři učebnice si i v tomto případě vybrali cestu, na níž se snaží historické téma aktualizovat a přiblížit žákům artefakty z veřejného prostoru či příběhy z „malých dějin“. Snaží se posílit hodnotové složky osobnosti žáků jinou metodou než zahlcením faktografií. Stejný směr razí například i moderní muzejní pedagogika – v edukačních programech více cílí na osudy jedinců, často obyčejných lidí žijících v minulosti, s nimiž se může návštěvník ztotožnit a prožít lépe jejich osudy, nahlédnout dobové perspektivy, dedukovat, jak lidé v minulosti přemýšleli a odnést si do svého života nejen znalosti, ale především hodnotové postoje. Předpokládáme, že autorům učebnice šlo tedy v tomto případě spíše o afektivní cíle vzdělávacího procesu než o předání statistických čísel.

Úvodní fotografie pro lekce o holokaustu je jistě kontroverzní, ale patří do konceptu celé učebnice, která se snaží především zaujmout současnou generaci žáků a využívá za tím účelem často obrazy minulosti ve veřejném prostoru. Koncept této metody vychází z přesvědčení, že se žák lehce ve veřejném či digitálním prostoru setká s podobnými (být velmi kontroverzními) připomínkami minulosti a měl by být schopen je vyhodnotit/pochopit/odsoudit. Žáka je třeba naučit tyto obrazy minulosti interpretovat a učitel dějepisu je právě ten, kdo by mu na této cestě měl pomoci. Velmi důležité je správné vedení výuky učitelem, aby obrazová reprodukce (potažmo celá badatelská otázka) byla žáky dobře pochopena a nedošlo k jejímu zneužití. Stejně opatrně se musí postupovat i u dalších kontroverzních obrazových zdrojů (nejen v lekci o holokaustu). V případě náročné interpretace (kontroverzních) uměleckých děl je vhodné spolupracovat například i s učiteli výtvarné výchovy, kteří se musí také vypořádávat s podobnými výzvami.

Chápeme obavu z toho, že je žákům podsouváno jakési relativizování zločinů totalitních režimů, pokud jsou v učebním materiálu uvedeny prameny s nejen kritickými zmínkami. Tyto obavy však nesdílíme, myslíme si, že autorům učebnice jde o přiblížení motivace jednání konkrétních lidí a snaha nahlédnout dobovou perspektivu neznamená se s ní identifikovat.

Závěrem si dovolím zdůraznit, že volba forem a metod výuky ve školách je v kompetenci jednotlivých učitelů, přičemž o výběru konkrétní učebnice rozhoduje ředitel školy ve spolupráci s pedagogickým sborem. Pokud učitelům dané školy není určité pojetí výuky dějepisu blízké, mohou se nadále opírat o tradiční výkladové učebnice, přičemž mají výběr z několika různých řad.

Děkujeme Vám za podněty, které jsou pro nás důležité při posuzování učebnic založených na podobných metodách. Doporučíme při případném posuzování další učebnice za účelem udělení schvalovací doložky nakladatelům, aby v učebnici, pracovním sešitu, a především metodické příručce pro učitele důkladněji vysvětlili použití kontroverzních obrazů/zdrojů a učitelům doplnili návodnou cestu, jak učit žáky takové zdroje kriticky hodnotit a interpretovat. Rovněž doporučíme nakladateli, aby odstranil v dalším vydání některé věcné chyby/nepřesnosti, na které jste nás upozornili.

S pozdravem

PaedDr. Michal Černý
ředitel odboru základního, předškolního
a speciálního vzdělávání

Doc. PhDr. Ladislav Kudrna, Ph.D.
Ředitel
Ustav pro studium totalitních režimů

V Praze, 28. 7. 2023

Vážený pane řediteli,

obracím se na Vás ve věci učebnice *Soudobé dějiny*, která, jak se v ní uvádí, vznikla ve spolupráci s *Ústavem pro studium totalitních režimů*, jehož jste ředitelem.

Součástí učebnice je sekce s názvem *Co pro nás znamená holokaust*. Způsob, jakým učebnice téma holocaustu pojednává, považuji za zlehčující a necitlivý vůči obětem holocaustu. Úvodní strana obsahuje fotografie, které mají představovat koncentrační tábor sestavený ze stavebnice *Lego*. Černé postavičky jsou vězňové, bílé postavičky vězni. Z postaviček jsou sestaveny různé situace například oběšení bílé figurky černou figurkou s titulkem „*poprava vězně*“. Takové zobrazení koncentračního tábora evokuje představu, že holokaust snad byla nějaká hra figurek, nikoliv tragédie, v níž bylo zavražděno šest milionů lidí. Je to přinejmenším zlehčující, když ne přímo urážlivé vůči lidem, kteří se stali jeho oběťmi. Mimochodem jde o dílo polského výtvarníka *Zbigniewa Libery*, které bylo hned po jeho vzniku zkritizováno uměleckými kritiky. Benátské bienále je dokonce v roce 1997 odmítlo vystavit se zdůvodněním, že „*nesměřuje k prohloubení reflexe na téma nejtemnější stránky 20. století*“. Autoři školní učebnice je ale považují za vhodné pro žáky a studenty k otevření tématu holocaustu.

V úvodním textu sekce o holocaustu autoři kladou tyto jediné dvě otázky: „*Není v naší společnosti připomínání holocaustu jen stavebnicí opakovaných motivů? Nehrozí, že všudypřítomnost holocaustu povede k vyprázdnění památky jeho obětí?*“

Opravdu toto jsou hlavní otázky, o nichž mají žáci v souvislosti s holocaustem diskutovat? Nejsou snad zásadními tématy, která by měli učitelé s žáky objasňovat, příčiny a důsledky holocaustu? V čem spočíval a jak je možné, že k němu došlo? A co znamenal pro evropskou a světovou civilizaci?

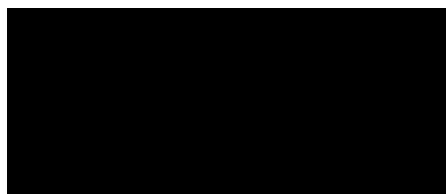
Co chce učebnice říci otázkou, zda připomínání holocaustu není „*stavebnicí opakovaných motivů*“? Má se snad přestat připomínat obludnost nacistického vyhlazování Židů a jeho strašné realie? Bohužel podle autorů zjevně ano. Na následujících stránkách jejich učebnice nejsou popsány *Norimberské zákony*, chybí údaj o celkovém počtu zavražděných obětí nacistické rasové perzekuce a na sedmi stranách k tématu holocaustu je jen okrajově zmíněn koncentrační tábor *Terezín* bez jakéhokoliv vysvětlení jeho významu a role v nacistickém protizidovském programu. Mezi četnými ilustracemi

tématu není ani jediná fotografie z kteréhokoliv koncentračního tábora. Zjevně z obavy před „stavebnicí opakovaných motivů“. Jen pro srovnání - o několik desítek stránek dále jsou hned dvě známé fotografie z války ve Vietnamu - jedna zachycující zastřelení bojovníka *Vietkongu* a druhá utíkající děti popálené napalmem - ta je v učebnici publikována dokonce dvakrát. V tomto případě zřejmě opakované motivy nevadí.

Vážený pane řediteli. Způsob, jakým je holocaust v učebnici popsán nebo spíše nepopsán neposkytuje dostatečné informace, potřebné pro to, aby si žáci a studenti dokázali představit rozsah a obudnost holocaustu. Absence důležitých faktů nutně musí vést k tomu, že žáci projdou základní a střední školou, aniž by se dozvěděli i to základní, co o perzekuci českých židů vědí i lidé ve vzdálených zemích.

Způsob, jakým je holocaust v učebnici, na níž se Váš ústav podílel, pojat, považuji za nedostatečný pro výchovu mladé generace a její vzdělávání v této významné součásti dějin. Současně je znalost příčin, souvislostí a důsledků rasismu důležitější dnes více než dříve pro posilování prevence neonacismu, rasové nesnášenlivosti i antisemitismu, které se bohužel (i u nás) opět projevují ve zvýšené míře.

Navrhuji, aby Váš ústav učebnici co nejdříve přepracoval. K tématu holocaustu jsem připraven doporučit odborníky, kteří budou zárukou, že bude popsán zodpovědně a srozumitelně pro určenou cílovou skupinu.

Ing. Michal Klíma

Předseda

Nadační fond obětem holocaustu

Vážený pan
PaedDr. Michal Černý
ředitel Odboru základního, předškolního
a speciálního vzdělávání
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
Karmelitská 529/6
118 12 Praha 1
ID DS: vidaawt

V Praze dne 31. 7. 2023
č. j. USTR 182-4/2023
PID: USTRX0026NL1

Počet listů: 5
Přílohy: 1

Vážený pane řediteli,

obracím se na Vás jménem Ústavu pro studium totalitních režimů s podnětem k odebrání schvalovací doložky, udělené Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy učebnici „Soudobé dějiny – učebnice pro 9. ročník základní školy a odpovídající ročníky víceletých gymnázií“, č. j.: MSMT-26403/2021.

Schvalovací doložku je možné odejmout v případě, že se ze strany pedagogické a ostatní veřejnosti objeví oprávněné výhrady k učebnici, dovoluji si Vám tedy předat seznam výhrad Ústavu pro studium totalitních režimů a zdvořile Vás požádat o jejich zohlednění. Ústav pro studium totalitních režimů, který je držitelem majetkových autorských práv k obsahu jmenované učebnice, je ze zákona institucí, zabývající se odborně obdobím let 1938–1989 a mající v této oblasti expertizu.

Jak jste jistě zaznamenal, Ústav pro studium totalitních režimů se od učebnice „Soudobé dějiny – učebnice pro 9. ročník základní školy a odpovídající ročníky víceletých gymnázií“ veřejně distancoval, a to včetně jejích doplněných a upravených vydání v roce 2023, jež byly vyhotoveny bez vědomí a souhlasu vedení Ústavu. Výhrady Ústavu plynou z jejího pečlivého prostudování odbornými pracovníky Ústavu, erudovanými historiky a odborníky ve svém oboru, kteří poukazují především na faktografická, ale taktéž pedagogická pochybení tvůrců učebnice. Prostudováno bylo doplněné 2. vydání z roku 2023, v jehož případě již bylo možné, aby autorský kolektiv opravil alespoň nejzávažnější z obsahových, ale i pedagogických chyb.

Příklady zásadních faktografických chyb:

- (str. 16) „Co to znamenalo přihlásit se k české, německé, slovenské či romské národnosti v meziválečném Československu“ (a následně na str. 17) – „podmínka domovského práva ovšem ztěžovala situaci kočovným Romům“

Autoři zde nepřijatelně a zavádějícím způsobem, navozujícím jakousi představu rasistického přístupu čs. státu, směřují dobrovolné přihlášení se k určité kolektivní identitě (například při sčítání lidu) se stigmatizací ze strany úřadů. V případě romského etnika totiž mají na mysli zákon č. 117/1927 Sb., o potulných cikánech.

- (str. 30) Zdroj 2 – Sudetští Němci údajně nepoznali pravou tvář nacismu

Chybí vysvětlení o německojazyčné literatuře v ČSR Prager Abendblatt, německé vysílání Čs. rozhlasu, texty o nacistických koncentračních táborech v časopisu Sozialdemokrat, apod.

- (str. 42) V kapitole Odboj a kolaborace jsou vyzdviženy pasivní formy odporu na okupovaném území

Autory je zcela vynecháno partyzánské hnutí v letech 1944-1945 a dokonce i povstání v květnu 1945.

- (str. 43) „Ústřední výbor odboje domácího“

Nic takového neexistovalo, správný název zní „Ústřední vedení odboje domácího“.

- (str. 43) Zdroj 3 – Dne 3. 7. 1942 se uskutečnila závěrečná manifestace z celé série veřejných setkání, na kterých se deklarovala věrnost českého národa Říši a odsuzovali se atentáčníci

V textu k fotografii se přejímá dikce okupačního nacistického režimu. K používání pojmu „atentáčníci“ již moderní historiografie, kterou by autoři měli znát, přispěla podrobnými vědeckými rozbory o nevhodnosti takového pojmu, především v odborných a edukačních pracích.

- (str. 38-39) Kapitola „Vojáci ve válce“ se zabývá badatelskou otázkou „Jací byli němečtí vojáci za druhé světové války?“

Text se týká primárně německé debaty, která byla v SRN vyvolána na přelomu tisíciletí putovní výstavou „Zločiny Wehrmachtu“. Jakkoliv je tato debata v SRN důležitá, v české učebnici je šokující kontrast s jedinou větou věnovanou čs. jednotkám za druhé světové války na straně 43: „Čechoslováci bojovali jako vojáci v západní i východní Evropě, ale i v Africe“.

- (str. 48) Tzv. cikánské tábory v Letech u Písku a Hodoníně u Kunštátu „spravovaly české úřady“

Chybné uvedení. Oba tábory totiž podléhaly generálnímu veliteli neuniformované protektorátní policie (orgán okupační správy). Z následných vět může žákům vyplývat zavádějící informace o českém, nikoliv německém vyhlazování Romů (Romský holokaust).

- (str. 17) Židé nebyli přijímáni do Sokola v době 1. republiky

Chybí vysvětlení u zdroje 2, že to není pravda. Může to naprosto nepravdivě a nesmyslně být označeno za antisemitismus první republiky. Židé do Sokola přijímáni byli a hromadné vylučování se dělo až dne 26. 8. 1939, tedy již v době okupace nacistickým Německem.

- (str. 58) K demisi v únoru 1948 se nepřipojil dostatečný počet ministrů

Nepravdivá informace, opak je pravdou. Demisi podala nadpoloviční většina ministrů (14) a prezident Beneš jmenoval taktéž 14 ministrů, a to zcela protiústavně.

- (str. 66) Charakteristika komunistického režimu

O komunistickém režimu hovořit, že nabízel „vizi sociálně spravedlivé společnosti, kde sobectví jedince ustoupí potřebám kolektivu“ a nedoplnit učení o likvidaci nepřátelských tříd, rasismu třídního původu a diktatuře proletariátu, prokazuje buďto neznalost učení marxismu-leninismu, nebo ideologickou motivaci autorů.

- (str. 80-81) Válka ve Vietnamu

Naprosto jednostranný výklad války ve Vietnamu, nepopisující skutečné příčiny a důvody války a severovietnamské – komunistické, Sovětským svazem podporované, snahy o ovládnutí Jižního Vietnamu.

- (str. 88) Normalizace jako obnovení pořádku

Zcela nepřijatelný název kapitoly s ohledem na fakt okupované země s řadou obětí na životech a zdraví, mohutnou exilovou vlnou a s existující totalitní vládou jedné strany.

- (str. 89) „Společenství lidí, kteří se odchylovali od převažujícího mínění“

Relativizace disentu. Jde o nevědecké konstatování bez opory v sociologických či jiných zdrojích, a především nereflektující strach obyvatel, nástroje trestněprávní, pracovněprávní i mimoprávní represe.

- (str. 63) „Horáková visí“

Z kontextu vytržený a bez jakéhokoliv vysvětlení použitý obrázek. Jde o urážlivý a neomluvitelný přístup, který navíc nevhodně autoři doplnili svými rádoby komentujícími texty v „bublinách“, čímž se dopustili nejenom neetického přístupu, ale i metodologické chyby, kdy modernímu dílu, zcela vytrženému z kontextu jeho užití, podsouvají, že je historickým dobovým zdrojem.

- (str. 64) „Uvolněná místa v bytech a státních službách ale zaplnili jiní, často ti, kteří vnímali předchozí politické uspořádání jako nespravedlivé“

Zcela skandální zmínka o pozitivních stránkách politických procesů. Ve všech totalitních režimech a válkách jsou osoby, které si „polepší“, určitě ale není možno toto vydávat za vyvážení hrůz politických procesů komunistického režimu.

- (str. 58, 64, 65, 67) Komunistický režim očima komunistů

Zde jde o nesprávnost faktografickou, neetický přístup i pedagogicky nepřijatelné jednání – chybí stanovisko obětí a odpůrců režimu, jako by v Československu žili pouze komunisté.

- (str. 69)

Kolektivizace zcela vynechána z pohledu likvidace selského stavu a násilné přeměny vesnice, zato zdůrazněn pohled některých zaměstnanců JZD.

Příklady pedagogických chyb:

- (str. 4) „Ani my s jistotou nevíme, jak to bylo“

Znalosti se získávají z poznání podložených faktů, jde tedy o snahu o relativizaci a defaktualizaci dějin?

- (str. 15, 34, 59) Zavádějící fotografie

Chybějí fotografie důležitých státníků a historických osobností – proč zde žákům nejsou předloženy fotografie TGM, ale herce Martina Huby? Proč fotografie modelky, a ne Nadi Dimič? Proč ne fotografie politiků, ale herců?

- (str. 64) Počátky komunismu

U informace o počátcích komunismu je použita fotografie z konce 80. let.

- (str. 55) Odsun Němců

Zcela zavádějící fotodokumentace. Chybějí fotografie z roku 1945 a 1989. Obrázky z roku 1925 a 2004 nepomohou pochopit následky vyhnání či odsunu Němců.

- (str. 50-51) Holokaust

Problematika připomínání holokaustu je podstatně širší. Zde jsou uvedeny jen nevhodné příklady, chybí například přehled současných velmi povedených projektů: memoriálu Yad Vashem, připomínkové pochody, pomníky v ČR atd.

- (str. 65, 67) Vulgarismy

V učebnici by vulgarismy opravdu neměly být používány.

Za neméně významné považujeme, že v učebnici určené pro děti, které se s problematikou setkávají poprvé, absentují informace o zásadních událostech českých dějin. Například chybí informace o Tereziínu, norimberských zákonech, ale i norimberském procesu, o Janu Palachovi, táborech nucených prací, nebo uranových dolech v Jáchymově. Učebnice zcela rezignuje na jakékoliv vysvětlení Železné opony, popis normalizační kultury, nátlaku normalizačního režimu na obyvatelstvo apod.

Vzhledem k tomu, že je učebnice určena pro nezletilé žáky a studenty a výše uvedené nedostatky jsou zásadního charakteru, považujeme uvedená pochybení za natolik významná, že mohou nezanedbatelně poškodit vzdělávací proces a úroveň vzdělání mladších generací a zapříčinit nepochopení zásadního období naší novodobé historie. Za pedagogicky zcela nesprávné a různá podezření potenciálně vyvolávající považujeme zdůrazňování osudů německých či sudetoněmeckých osob – str. 30 či str. 38-39, bez zmínění osudů bojovníků proti nacismu v rámci domácího a zahraničního odboje, na něž dle mediálních sdělení autorů učebnice tzv. nezbylo místo. U vysokoškolských studentů znalých faktografie 2. světové války by se podobný přístup možná dal obhájit, ne ale u problematiku neznajících žáků 9. tříd základních škol a stejně starých žáků víceletých gymnázií.

Vážený pane řediteli, negativní hodnocení učebnice „Soudobé dějiny – učebnice pro 9. ročník základní školy a odpovídající ročníky víceletých gymnázií“ nezaznívá pouze od Ústavu pro studium totalitních režimů, vyjádřila se již řada dalších relevantních institucí, kterých se věc dotýká. Dovolují si Vám v příloze tohoto dopisu zaslat vyjádření Ing. Michala Klímy, předsedy Nadačního fondu obětem holocaustu, k výše jmenované učebnici. Proti učebnici se ohradil také pan Ing. Jiří Línek, předseda Sdružení bývalých politických vězňů, své stanovisko na zasedání výboru bude projednávat také Klub dr. Milady Horákové.

Domnívám se, že výše uvedené argumenty odůvodňují odebrání již udělené schvalovací doložky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy učebnici „Soudobé dějiny – učebnice pro 9. ročník základní školy a odpovídající ročníky víceletých gymnázií“, č. j.: MSMT-26403/2021.

Uvítám, když mne o průběhu a výsledku Vašeho šetření podnětu podaného Ústavem vyrozumíte.

S úctou

doc. PhDr. Ladislav Kudrna, Ph.D.
ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů

